

УДК 378.147:378.1

ФОРМУВАННЯ КРЕАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ ВНЗ КУЛЬТУРИ**Калініна Л.А.**Відокремлений підрозділ «Миколаївська філія
Київського національного університету культури і мистецтв»

У статті розглядаються проблеми формування креативної компетентності студентів вищих навчальних закладів культурно-мистецького профілю, для яких здібності до творчості є важливою професійною якістю та складовою професійної компетентності. Обґрунтовано, що використання інноваційних технологій у навчальному процесі сприяє формуванню креативної компетентності студентів університетів культури і мистецтв.

Ключові слова: креативність, інноваційні освітні технології, креативна педагогіка, активне навчання, фахівець культурно-дозвілєвої сфери.

Постановка проблеми. Сьогодні освіта має реалізувати концепцію людського капіталу, який охоплює професіоналізм фахівця, розвинені індивідуальні здібності, інтелектуальний потенціал, професійно значущі особистісні характеристики. Для його формування потрібне відповідне освітнє середовище, методологія і організація освіти, її виховний потенціал, що вимагає застосування нових інтенсивних освітніх технологій, творчих підходів до побудови освітнього процесу. Головним є перехід від освіти предметно-інформаційної до професійно-ділової, від констатуючої до випереджувальної та перспективної, від репродуктивної до креативної [5].

Головною потребою сучасної епохи є потреба в людях, які мають високий рівень освіченості, і є творчими та розвиненими. Вирішити дану проблему може система вищої освіти, яка за вдалої організації навчально-виховного процесу, може озброїти майбутнього фахівця не тільки глибокими знаннями та практичними вміннями з обраної спеціальності, але й зробити його конкурентоспроможним, висококваліфікованим фахівцем на ринку праці. Тому одним із головних завдань сучасної системи освіти є перехід до креативних методів навчання, які забезпечують формування творчої особистості [1, с. 77].

Важливість та складність окреслених завдань щодо формування креативної компетентності у майбутніх фахівців культурно-дозвілєвої сфери як митців, вчителів, вихователів, керівників аматорських колективів, посилюють актуальність даного дослідження. Особливої уваги ця проблема набуває в системі вищої культурологічної освіти, у процесі підготовки фахівця нового типу, спроможного здійснювати поліфункціональну творчу діяльність [12].

Вирішення вище згаданих проблем полягає у відмові від системи передачі готових знань і ціннісно-нормативних уявлень в процесі навчання засобами креативної педагогіки, а також у виробленні нових педагогічних технологій навчання особистості. За цими напрямками розвивається креативна парадигма освіти. Інформатизація всіх сфер життєдіяльності людини, стрімке зростання потоків інформації, її прискорене оновлення спонукають до активного пошуку нових, прогресивних форм та методів викладання гуманітарних та творчих дисциплін.

Нагальною потребою сьогодення стає потреба вдосконалення системи професійної підготовки

майбутніх фахівців, яка базується на широкому спектрі креативних технологій викладання. Тому одним з фундаментальних завдань системи освіти, що перебудовується на цьому етапі, є всебічне виховання й навчання фахівців, що мають високий креативний потенціал, навички адаптації до умов, що змінюються, і вимог ринку праці.

Це стосується першу чергу культурологічної освіти, і підтвердженням цього є позиція М. Левенєць, яка констатує що «культурологічна освіта у ВНЗ України переживає сьогодні важку ситуацію, пов'язану з формуванням нових стратегій і моделей розвитку як всієї, так і культурологічної освіти, основу якої становлять принципи глобалізації й регіоналізації, інтеграції й диверсифікованості освітніх структур, уніфікованості напрямів і спеціальностей підготовки фахівців, інноваційності технологій навчання» [7, с. 1].

При цьому необхідно вміти реалізувати весь спектр останніх наукових досягнень, використовувати новітні інформаційно-комунікаційні технології, що скорочують час пошуку інформації її аналіз і обробку, тим самим підвищуючи ефективність професійної діяльності.

Слід підкреслити, що оволодіння творчістю як видом і компонентом сучасної діяльності дозволяє моделювати можливі ситуації, реалізувати інновації в професійній діяльності.

Тому формування креативності як загальної здатності і до творчості є важливою частиною підготовки майбутніх культурологів, фахівців культурно-дозвілєвої сфери, оскільки згідно зі специфікою їхньої діяльності їм потрібні вміння та навички налагодження комунікації між учасниками соціальних, економічних і політичних процесів, аналізу нестандартних суспільно-політичних ситуацій, прогнозування можливих змін в суспільстві, моделювати соціальні механізми взаємодії. Це вимагає не лише професіоналізму, але й креативності.

Професійна діяльність фахівців сфери культури включає художньо-творчу та виконавську діяльність, яка безпосередньо пов'язану зі створенням творчого продукту у вигляді сценарію, театральної постановки, педагогічну й організаторську роботу, важливим аспектом якої є індивідуальний творчий стиль взаємодії як із аудиторією так і з конкретними людьми. Тому формування креативності як загальної здатності особистості до творчості є важливою частиною підготовки майбутніх фахівців культурно-дозвілєвої сфери.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Сучасний освітній процес має бути спрямованим на засвоєння емоційно-ціннісного досвіду, забезпечення адаптації особистості до соціального оточення, а також повинен сприяти самореалізації та розкриттю професійного потенціалу. Це потребує перегляду змісту та пошуку нових інноваційних технологій навчання, що відображається в роботах авторів: А. Маслоу, К. Роджерса, Л. Божович, С. Бондаревської, П. Гальперіна, В. Гінецинського, В. Давидова, В. Зінченко, І. Котової, А. Петровського, В. Сластьоніна, В. Лозової, І. Підласистого, А. Фурман та ін.).

Теоретико-методологічні засади професійної освіти представлено у наукових роботах І. Баклицького, Е. Клімова, В. Синявської, Е. Зеер, Т. Кудрявцевої, Б. Ломова, Б. Федоришина, А. Алексюк, Г. Балла, І. Беха, І. Зязюна, Н. Нічкало, О. Сухомлинської; удосконалення технологій навчання досліджували Н. Бібік, В. Бондар, О. Савченко; оптимізацію методів і прийомів професійної підготовки майбутніх фахівців вивчали та розробляли М. Поташник, Т. Яценко та інші.

Проблемі дослідження творчості і креативності зокрема, присвячено чимало монографій і статей вчених, педагогів, психологів, філософів. Так, у психолого-педагогічній науці загальні питання формування творчої особистості досліджували І. Бех, Л. Виготський, Г. Костюк, В. Крутецький, О. Леонтьєв, С. Рубінштейн, Т. Лубенець, І. Зимня; процес творчості, сутність творчої діяльності, її етапи та методи розглядали С. Альтшуллер, А. Горальській, О. Матейко, В. Романець, В. Розумовський, О. Тихомиров, Я. Пономарьов, В. Шубинський, С. Сисоева та ін.

Креативні техніки в контексті розвитку творчого потенціалу, творчих здібностей особистості репрезентовано в працях таких зарубіжних дослідників, як Дж. Л. Адамс, Е. де Боно, Р. Ділтс, Х. Йоас, Б. Клег, Р. Крачфілд, М. Микалко, М. Ньольке, П. Слоан, С. Торп, Й. Шерер та ін., вітчизняних науковців – А. Грецова, Є. Комарова, Н. Рожественської та ін.

Теоретико-методичні аспекти розвитку творчого потенціалу, творчих здібностей учнівської та студентської молоді обґрунтовано в наукових працях таких учених, як: Г. Альтшуллер, О. Кучерявий, О. Магюшкін, А. Сологуб, А. Хуторської та ін. Психолого-педагогічні аспекти розвитку креативності студентської молоді розглядали В. Мороз, Т. Фрицюк, Л. Харченко, Л. Шрагіна та ін. Комплекс питань гуманітарної освіти, професійної підготовки студентів гуманітарних спеціальностей у сучасних соціокультурних умовах досліджували В. Адольф, Н. Буланкіна, В. Ковальов, Д. Константиновський, Є. Соколов та ін.

Проблему формування креативності студентської молоді репрезентовано в дослідженнях останніх років (В. Боксгорн, І. Брякова, Ю. Варлакова, І. Гриненко, Т. Гусева, Т. Желткова, О. Кучевол, В. Мороз, І. Шахіна).

Висвітлення невіршених раніше частин загальної проблеми. Слід зауважити на тому, що не всі вітчизняні і зарубіжні вчені достатньо приділяли і приділяють увагу питанню впливу креативної педагогіки на формування у студентів професійної спрямованості, інтересу до обраної професії, розуміння її громадського сенсу і особової значущості,

специфічної професійної поведінки, професійної етики, майстерності, зрілості, індивідуального стилю, відповідальності і надійності.

Проте проблема формування креативної компетентності у студентів ВНЗ культурно-мистецького профілю розроблена недостатньо повно і не знайшла достатнього висвітлення в сучасних наукових дослідженнях, незважаючи на її значущість для теорії й практики професійної освіти. Все це і обумовило наше звернення до даної проблематики.

Обраний напрям наукового дослідження відповідає тематиці науково-дослідної теми кафедри культурології Відокремленого підрозділу Миколаївської філії Київського національного університету культури і мистецтв: «Розвиток професійних компетентностей майбутніх фахівців культурно-дозвілєвої сфери в умовах європейської трансформації».

Мета статті полягає у розкритті креативності як необхідної умови становлення професійної та компетентної особистості майбутніх фахівців культурно-дозвілєвої сфери, у розкритті суті креативної освіти, її ролі у формуванні фахівця нового типу та умов впровадження креативної педагогіки в освітній процес вищих навчальних закладів культури і мистецтв.

Виклад основного матеріалу. Творчість – це діяльність, результатом якої є створення нових матеріальних і духовних цінностей. За своєю сутністю це культурно-історичне явище, творчість має психологічний, особистісний і процесуальний аспекти і передбачає наявність у особистості здібностей, мотивів, знань й вмінь, завдяки яким створюється творчий продукт, що відрізняється новизною, оригінальністю, унікальністю. Вивчення цих властивостей особистості виявило важливу роль уяви, інтуїції, фантазії як неусвідомлених компонентів розумової активності, а також потреби особистості в самоактуалізації, у розкритті й розширенні своїх творчих, креативних можливостей.

Творчість є предметом дослідження багатьох вчених, які працюють у різних наукових напрямках. Аналіз історичних джерел свідчить, що людина завжди прагнула до творчого самовираження. У широкому розумінні творчі здібності розглядаються як такі, що відповідають загальній обдарованості, тобто вони є передумовами високоефективної інтелектуальної діяльності.

А. Давиденко висловив наукове припущення, що під час творчого процесу відбувається гармонізація особистості як системи, а в акті творіння людина звільняється від попереднього напруження. В результаті зняття напруги відбувається гармонізація між елементами системи. Отже, якщо ми говоримо про розвиток гармонійної особистості, творчість слід розглядати як технологію. Людина, яка пережила стан творчого захвату в момент пошуку художнього образу, пережила емоційний сплеск при створенні творчого продукту, задоволення, якщо цей творчий продукт є вдалим, буде прагнути знову і знову відчувати ті ж самі почуття і емоції, а значить буде прагнути до творчості, як до особистої гармонізації [4].

Слід зазначити, що структура творчих здібностей ототожнюється зі структурою інтелекту. Певна частина дослідників розуміє творчі

здібності як звужене поняття під назвою «креативність». Але креативні здібності відповідають дивергентному мисленню особистості і сприяють створенню продукту, який відрізняється новизною та оригінальністю. Таким чином, креативне мислення – це такий стиль мислення, який характеризується швидкістю, гнучкістю, асоціативністю та оригінальністю.

Творчість людини виявляє тісний зв'язок з обдарованістю, однією з головних особливостей якої є здатність до творчих актів. Тому особливості обдарованих людей через принцип «талант – це є сума талантів» можна вважати такими, які притаманні креативним людям. Відповідно, розвиток творчої, креативної особистості має спрямовуватися на якості, що присутні обдарованим особистостям.

Аналіз психолого-педагогічних досліджень виявив, що, незважаючи на дану від природи в тій чи іншій мірі здатність до творчої діяльності, тільки цілеспрямоване навчання забезпечує високий рівень розвитку креативних якостей особистості.

Серед досліджень проблем творчості та обдарованості існує значна кількість праць, присвячених розгляду психологічних властивостей, які характеризують творчо обдаровану особистість. Аналіз даних праць свідчить, що основне місце у концепції обдарованості займає розвиток творчого потенціалу обдарованості, який включає: вищі рівні когнітивних процесів; спеціальні структури потрібно-мотиваційної сфери; емоційний профіль; структуру регуляції; «Я-концепцію» особистості.

Згідно з даною моделлю структурними компонентами творчого, обдарованого студента є: пізнавальні потреби; оригінальність; швидке відкриття рішення в ефективній стратегії пошуку; прогнозування; оціночно-вимірювальна функція; здатність до створення ідеальних еталонів. Таким чином, потенційна креативність – це такий тип потенційної обдарованості, який характеризує готовність її носія набувати в процесі життєдіяльності актуальну креативність.

Креативність признається багатомірним явищем, що включає як інтелектуальні, так і не інтелектуальні (особистісні, соціальні) фактори. «Креативність є таким типом обдарованості, який характеризується безпосередньо готовністю до творчої активності. Така креативність є продуктом «взаємодії індивідуальних якостей носія потенційної креативності зі змістом, обставинами та умовами вибраної соціально значущої діяльності» [12, с. 121].

Термін «креативність» у педагогіці та психології набув поширення у 60-ті роки ХХ століття. За сучасних умов він активно використовується у дослідженнях як вітчизняних так і зарубіжних авторів (В. Дружинін, Л. Ермолаєва-Томіна, М. Козленко, О. Лук, А. Маслоу, О. Матюшкін, В. Петухов, Е. Торенс, К. Тошина, М. Лещенко, В. Франкл, Е. Фром та ін.).

На сучасному етапі в науковій теорії креативність розглядається як функція всебічно розвиненої особистості. У розмаїтті існуючих думок про креативність як особистісну властивість більшість дослідників роблять акцент на об'єднанні креативності та творчого потенціалу, що можуть бути визначені як об'єднання здібностей і ін-

ших якостей особистості, які сприяють розвитку творчого мислення.

Проте щодо поняття «креативність», то його не можна визнати чітко та однозначно визначеним, а проведений порівняльний аналіз дозволив констатувати, що на сучасному етапі ще не запропоновано єдиного підходу або єдиної концепції щодо поняття «креативність». Тільки в зарубіжній психології існує близько сотні визначень даного поняття, що відображують уявлення різних дослідників стосовно цього явища, і представлені в межах багатьох різних концепцій креативності [3].

У контексті нашого дослідження інтерес представляють погляди Н. Вишнякової, яка зараховує креативність до складових професіоналізму. Вона зауважує, що креативність є умовою творчого саморозвитку особистості й істотним резервом її самоактуалізації. Науковець звертає увагу на те, що процес формування креативності виражається сприйнятливістю, чутливістю до проблем, відвертим ставленням до нових ідей і здатністю руйнувати стереотипи із метою створення нового, отримання нестандартних рішень життєвих проблем.

Вагомим є й те, що вона виділяє творчу індивідуальність, яка, будучи вагомою характеристикою професійної творчості, визначається як інтегральна креативно-особова категорія, що об'єднує: інтелектуально-творчу ініціативу; інтелектуальні здібності; об'ємність та глибину знань; схильність до творчого сумніву; здатність вести внутрішню творчу боротьбу; відчуття новизни, жага пізнання; уміння бачити незвичайне в проблемі; професіоналізм [2].

Ми будемо керуватися запропонованим визначенням І. Зазюна: «креативна компетентність – це складне особистісне утворення, яке включає інтелектуальні, емоційні, моральні та інші набуті знання, уміння й навички, що дає змогу на принципово новому, інтегративному рівні переносити набуті компетентності з однієї сфери життєдіяльності в іншу, з метою досягнення принципово нового результату діяльності або виконання діяльності на принципово новому якісному рівні» [6].

З огляду на вище викладене, завдання ВНЗ культурно-мистецького профілю полягає у виробленні адекватної технології формування креативної компетенції майбутніх фахівців культурно-дозвілєвої сфери, активізації їх творчого потенціалу під час навчально-виховного процесу відповідно до вимог сучасного соціуму.

Ретельний аналіз досліджень з даної проблематики дозволяє нам зробити висновок про те, що в процесі підготовки фахівців культурно-дозвілєвої сфери при формуванні навчальних планів треба також звернути увагу на формування та розвиток творчих здібностей, фантазії, уяви, вмінь нестандартно підходити до розв'язання різних творчих задач, до формування і розвитку творчої активності студентів, що навчаються на так званих «творчих спеціалізація».

Вищі навчальні заклади, які займаються підготовкою спеціалістів для сфери культури і мистецтва, вирішити проблему професійної підготовки можуть через наближення характеру і змісту освітньої діяльності до вимог сучасного життя. Вища професійна освіта повинна сприяти фор-

муванню у студентів професійної спрямованості, інтересу до обраної професії, розуміння її громадського сенсу, особливої значущості, свідомого, творчого ставлення до неї, специфічної професійної поведінки, професійної етики, майстерності, зрілості, індивідуального стилю, відповідальності і надійності. Все це є передумовами соціальної і професійної мобільності та конкурентоспроможності фахівця.

Креативна освіта є орієнтованою на розвиток творчих здібностей людини і закріплення в її професійній свідомості установок на пошук інновацій, аналіз проблем і варіантів діяльності, мотивуюча самостійне осмислення дійсності, самопізнання власної індивідуальності, перетворення знань на потенціал мислення і саморозвитку.

Креативна освіта характеризується такими ознаками, як системна побудова освітнього процесу, орієнтованість освітніх технологій на розвиток творчого потенціалу, різноманітність методів навчання, збалансованість теоретичних знань і практичних навичок, проблемність і безперервний розвиток знань, активна участь студентів у формуванні освітніх програм, позитивна мотивація креативності [11].

Практичний досвід демонструє необхідність створення адекватної сучасним соціально-економічним умовам багаторівневої безперервної системи креативної інноваційної освіти, кінцевою метою якої є формування культурної, інтелектуально розвиненої, психічно і фізично здорової особи, стійкої до дестабілізуючих чинників і агресивних викликів соціально-економічного середовища, тобто фахівця нового типу. Використання такої системи дозволить сформувати в навчальному процесі провідні риси творчої особистості: креативність, духовність, інтелект, професіоналізм, а також забезпечити саморозвиток, самодисципліну і самореалізацію [8].

Вища професійна освіта повинна базуватися на принципах креативності, тобто орієнтуватися в першу чергу на розвиток навичок і умінь, а також на формування у студентів певного ставлення до діяльності і їх реальної поведінки, що досягається шляхом зміни логіки і змісту дисциплін, трансформації методики презентації знань, комп'ютеризації і інформатизації освіти, її нової методології та організації. Інтенсифікація освіти повинна здійснюватися за рахунок використання в навчальному процесі різноманітних технологій, у тому числі активних, заснованих на принципах розвивального навчання, інформаційних, мультимедійних.

Особливу увагу слід звернути на встановлення інтеграційних зв'язків між різними дисциплінами на основі логічної наступності тематичних розділів, а також міждисциплінарних аспектів навчальних курсів. Міждисциплінарний підхід дозволяє забезпечити повноту і системність знань, цілісне сприйняття наукової галузі, що вивчається, і це створює сприятливі умови для занурення в суть майбутньої професії.

У креативній освіті найбільш комплексним і результативним методом є навчання дією, яка здійснюється у вигляді рішення реальних професійних завдань, аналізу і програвання конкретних ситуацій, спільної діяльності навчальної групи, самостійної роботи.

Істотно зростає роль активного навчання, у процесі якого студент є не тільки слухачем, що засвоює і повторює, а активним творцем знань і рішень, що формує свою професійну поведінку.

Слід зазначити, що ефективність освіти перевіряється умовою, відповідно до якої студент є активним суб'єктом і об'єктом. Саме викладач має допомогти студенту стати таким суб'єктом діяльності, в основі якого лежить саморух, самоствердження, самовдосконалення. Освітній процес, навіть найдосконаліший, не досягне своєї мети, якщо студент не має позитивної мотивації до навчання. У вітчизняній системі освіти студент не є орієнтованим на самоосвіту, проте як свідчать дані соціологічних досліджень (2016), 75% знань студенти в інших країнах отримують саме через самоосвіту [9].

Тому важливе місце в навчальному процесі має бути відведено самостійній роботі – засобу формування самостійності як особистісної характеристики майбутнього фахівця культурно-дозвілєвої сфери, що підвищує його пізнавальну, соціальну і професійну мобільність, створює у нього активне перетворювальне ставлення до навколишньої дійсності і до самого себе. Саме в процесі самостійної роботи студент стає творцем знань, тут можна найуспішніше реалізувати міждисциплінарний підхід, захоплення творчості, зв'язок теорії з практикою [10].

Самостійна робота сприяє формуванню позитивного ставлення до праці, працездатності, захопленості роботою, реалістичності в оцінці власних можливостей, самоорганізації, відповідальності за рішення, що приймаються, орієнтації на спільну діяльність, прагнення домагатися результату.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Теоретичний аналіз проблеми формування креативної компетентності майбутнього фахівця культурно-дозвілєвої сфери дає змогу констатувати, що більша частина праць, які з'явилися останнім часом у науковому просторі, аналізують креативність у різних аспектах. На основі сучасних педагогічних досліджень ми зробили висновки, що професійна діяльність фахівців не відповідає вимогам сучасного суспільства. На сьогодні одним із завдань професійної підготовки фахівців для культурно-дозвілєвої сфери у ВНЗ є формування креативного спеціаліста, який володіє певними особистісними властивостями.

Крім того, аналіз проблеми формування креативної компетентності майбутніх працівників культурно-дозвілєвої сфери дав змогу зазначити, що процес формування креативності об'єднує ряд певних характеристик: – інтелектуальні особливості творчої діяльності, що дає можливість створювати щось нове, неординарне, раніше не відоме, а також попередній вибір знань і вмінь, необхідних для того, щоб це нове створити; – особистісні якості, що дають змогу продуктивно діяти в ситуації невизначеності, творчого вибору; – творчі здібності, що передбачають відмову від шаблонності та стереотипності в судженнях і діях та є основою творчої діяльності.

Реалізація моделі креативної інноваційної освіти сприятиме вирішенню проблеми професійної підготовки випускників вищих навчальних закладів культури і дозволить підготувати затребуваних ринком праці молодих фахівців,

здатних надати свого інноваційного темпу соціально-економічному розвитку України; саме освіта закладає потенціал успіху у подальшій професійній діяльності фахівця. У ході освітнього процесу формується комплекс необхідних знань і навичок, професійних установок, готовність до різних видів діяльності та до її ролевої структури; отже, саме освіта визначає рівень розвитку креативних здібностей і навіть коригує та фор-

мує індивідуальність або особистісні риси майбутнього фахівця.

Ця стаття у повній мірі не висчерпує і не розкриває всі аспекти зазначеної проблеми формування креативної компетентності студентів ВНЗ культури і мистецтв, і потребує подальшого дослідження і висвітлення отриманих результатів, що буде досліджено та висвітлено у подальших наукових публікаціях.

Список літератури:

1. Близнюк В.В. Людський капітал і ринок праці / В.В. Близнюк // Економічна теорія. – 2008. – № 2. – С. 75-89.
2. Вишнякова Н.Ф. Психологические основы развития креативности в профессиональной акмеологии / Н.Ф. Вишнякова. – М., 1996. – С. 31.
3. Гелбрейт Дж. Экономические теории и цели общества / Дж. Гелбрейт; под ред. акад. Н.Н. Иноземцева. – М.: Прогресс, 1979. – 406 с.
4. Давиденко А.А. Творчість як процес гармонізації системи / А.А. Давиденко // Педагогіка і психологія. – К.: Пед. преса. – 2011. – № 4(73). – 78-85 с.
5. Дмитренко Г. Особливості дослідження змісту вищої педагогічної освіти / Г. Дмитренко, Л. Ричкова, Л. Си-венко // Порівняльний аналіз сучасних систем освіти в реформуванні вищої школи України. – К.: УКМА, 1996. – С. 123-125.
6. Зязюн І.А. Філософія педагогічної дії / І.А. Зязюн. – Черкаси: Вид. від. ЧНУ імені Богдана Хмельницького, 2008. – 438 с.
7. Левенець М.В. Моделювання культурологічної освіти у сучасних вищих навчальних закладах / М.В. Левенець // <http://nbuv.gov.ua>
8. Лузік Е. Креативність як критерій якості в системі підготовки фахівців профільних ВНЗ України / Е. Лузік // Вища освіта України. – 2006. – № 3. – С. 77-82.
9. Кочарян О.С. Структура мотивації навчальної діяльності студентів: [навч. посіб.] / О.С. Кочарян, Є.В. Фролова, В.М. Павленко. – Х.: Нац. аерокосм. ун-т ім. М.С. Жуковського «Харк. авіац. інст.» 2016. – 40 с.
10. Ковальчук Г.О. Активізація навчання в економічній освіті: [навч. посіб.] / Г.О. Ковальчук. – 2-ге вид., доп. – К.: КНЕУ. – 2003. – 298 с.
11. Федулова Л.І. Підходи до формування дієвої інноваційної стратегії України / Л.І. Федулова, І.А. Шовкун // Наука та інновації. – 2009. – Том 5. – № 3. – С. 5-15.
12. Яремака Н.С. Нормативне забезпечення професійної підготовки майбутнього менеджера індустрії дозвілля / Н.С. Яремака // Актуальні проблеми сучасної науки: матеріали XII Міжнар. Наук. Інтернет-конф. – К. ТК Меганом, 2015. – С. 119-129.

Калинина Л.А.

Отдельное подразделение «Николаевский филиал
Киевского национального университета культуры и искусств»

ФОРМИРОВАНИЕ КРЕАТИВНОЙ КОМПЕТЕНТНОСТИ СТУДЕНТОВ ВУЗОВ КУЛЬТУРЫ

Аннотация

В статье рассматриваются проблемы формирования креативной компетентности студентов вузов культуры, для которых способность к творчеству является профессионально важным качеством. Обосновано, что использование инновационных технологий в учебном процессе способствует формированию креативной компетентности студентов университетов культуры и искусств.

Ключевые слова: креативность, инновационные образовательные технологии, креативная педагогика, активное обучение, специалист культурно-досуговой сферы.

Kalinina L.A.

Separated Subdivision «Mykolaev Branch
of Kyiv National Universitet of Culture and Arts»

FORMATION OF THE CREATIVE COMPETENCE OF THE STUDENTS OF THE HIGHER EDUCATIONAL INSTITUTIONS OF CULTURE

Summary

The article deals with the problems of formation of the creative competence of the students of the higher educational institutions of culture and arts. The ability to creative activities is a constituent part of their professional competence. It is grounded that the usage of innovative technologies in the curriculum encourages the formation of the creative competence of the students of the higher educational institutions of culture and arts.

Keywords: creative activities, innovative educational technologies, creative pedagogy, acieve training, cultural-and-leisure activities professional.